

- a megfelelő jogalapokon nyugvó új rendelet hatálybalépéséig tartsa fenn az 1385/2013/EU rendelet joghatásait;
- az Európai Unió Tanácsát kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság az 1385/2013/EU rendelet megsemmisítését kéri, amelyet a Tanács az EUMSZ 349. cikk mint jogalap alapján fogadott el.

A Bizottság azt kifogásolja, hogy a Tanács azon javaslata ellenére elfogadta e rendeletet, hogy ágazati jogalapokra alapozza e jogi aktust, nevezetesen az EUMSZ 43. cikk (2) bekezdésére és 168. cikk (4) bekezdésének b) pontjára.

A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a megtámadott irányelv céljainak megfelelően az EUMSZ 349. cikk nem alkalmazható érvényesen jogalként. Ez utóbbi EUMSZ 349. cikk csak akkor alkalmazható, ha az elsődleges jog legkülső régiókra való alkalmazásának elvétől való eltéréstől van szó, amint azt az EUMSZ 355. cikk (1) bekezdése megállapítja. Márpedig a szóban forgó irányelv a Szerződésektől való eltérés nélkül mindössze másodlagos jogot fogad el a Mayotte jogállásának változása által kiváltott helyzet megoldása érdekében. Ezen értelmezést nem csak az EUMSZ 349. cikk szövege erősíti meg, hanem a Szerződés jogalapjainak rendszere, valamint e cikk történelmi eredete is.

⁽¹⁾ HL L 354., 86. o.

2014. március 21-én benyújtott kereset – Európai Parlament kontra az Európai Unió Tanácsa

(C-136/14. sz. ügy)

(2014/C 175/34)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Európai Parlament (képviselők: J. Rodrigues és L. Visaggio meghatalmazottak)

Alperes: az Európai Unió Tanácsa

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Bíróság:

- semmisítse meg a 91/271/EGK és a 1999/74/EK tanácsi irányelv, valamint a 2000/60/EK, 2006/7/EK, 2006/25/EK és a 2011/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv Mayotte Európai Unióval kapcsolatos jogállásának változása miatt szükségessé váló módosításáról szóló, 2013. december 17-i 2013/64/EU tanácsi irányelvet ⁽¹⁾;
- az Európai Unió Tanácsát kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az Európai Parlament az 2013/64/EU irányelv megsemmisítését kéri, amelyet a Tanács az EUMSZ 349. cikk mint jogalap alapján fogadott el.

A Parlament szerint a Tanács jogalapválasztása téves, mivel a megtámadott irányelv tárgyát képező intézkedések az Unió különböző közös politikák szerinti hatáskörei alá tartoznak. Ezen intézkedéseket tehát a környezet, a mezőgazdaság, a szociálpolitika és a közegészségügy területére vonatkozó ágazati jogalapok alapján kellett volna elfogadni, nevezetesen az EUMSZ 43. cikk (2) bekezdése, 114. cikke, 153. cikk (2) bekezdése, 168. cikke és 192. cikk (1) bekezdése alapján, és nem az EUMSZ 349. cikk alapján.

A Parlament szerint nem alapíthatók érvényesen az EUMSZ 349. cikkre mint jogalapra azok az intézkedések, amelyeknek nem az a céljuk, hogy a legkülső régiókat érintő gazdasági vagy társadalmi jellegű kényszereket az uniós jognak az érintett régióon belüli teljeskörű alkalmazásától való eltérés révén megoldják. Így nem tartoznak e cikk hatálya alá azok az intézkedések, amelyek kizárólag arra irányulnak, hogy időben elhalasszák az uniós jog bizonyos rendelkezéseinek valamely legkülső régióra való alkalmazását.

(¹) HL L 353., 8. o.

Az Administrativen sad Sofia-grad (Bulgária) által 2014. március 28-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Direktor na Direktsia „Migratsia” pri Ministerstvo na vatrešnite raboti kontra Bashir Mohamed Ali Mahdi.

(C-146/14. sz. ügy)

(2014/C 175/35)

Az eljárás nyelve: bolgár

A kérdést előterjesztő bíróság

Administrativen sad Sofia-grad

Az alapeljárás felei

Felperes: Direktor na Direktsia „Migratsia” pri Ministerstvo na vatrešnite raboti

Alperes: Bashir Mohamed Ali Mahdi

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell e értelmezni a harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárainak visszatéréseivel kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról szóló, 2008. december 16-i 2008/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek (¹) az Európai Unió Alapjogi Chartájának 6. és 47. cikkével, valamint a bírósági felülvizsgálathoz és a hatékony [bírói jogvédelemhez] való joggal összefüggésben értelmezett 15. cikkének (3) és (6) bekezdését, hogy
 - a) abban az esetben, ha a közigazgatási hatóság valamely tagállam nemzeti joga alapján havonta köteles felülvizsgálni az őrizetben tartást anélkül, hogy kifejezetten köteles lenne közigazgatási intézkedést elrendelni, és a nemzeti bíróságnak hivatalból meg kell küldenie a kitoloncolási akadályok miatt az első őrizet jogszabályban meghatározott maximális időtartamát meghaladóan őrizetben tartott harmadik országbeli állampolgárok jegyzékét, a közigazgatási hatóság köteles arra, hogy az első őrizetről szóló, egyedi határozatban meghatározott időszak lejártakor az őrizetben tartásnak az őrizetben tartási időszak meghosszabbítására vonatkozóan az uniós jogban rögzített indokokra figyelemmel történő felülvizsgálatára irányuló kifejezett intézkedést rendeljen el, vagy az érintettet szabadon bocsássa?
 - b) abban az esetben, ha a tagállam nemzeti joga olyan hatáskört ír elő a nemzeti bíróság számára, amelynek keretében az első őrizetnek a nemzeti jogban rögzített maximális időtartamának a lejártát követően el kell rendelnie az őrizetben tartási időszak kitoloncolás céljából történő meghosszabbítását, vagy az őrizetet kevésbé kényszerítő intézkedéssel kell felváltania, vagy el kell rendelnie a harmadik országbeli állampolgár szabadon bocsátását, a nemzeti bíróságnak olyan helyzetben, mint amely az alapügy tárgyát képezi, meg kell vizsgálnia az őrizetben tartás felülvizsgálatára irányuló, az őrizetben tartási időszak meghosszabbítása szükségességének és a meghosszabbítás időtartamának jogi és ténybeli indokait feltüntető intézkedés jogszerűségét oly módon, hogy érdemben határoz az őrizet fenntartásáról, felváltásáról vagy az érintett szabadon bocsátásáról?
 - c) e rendelkezések lehetővé teszik a nemzeti bíróság számára, hogy az őrizetben tartási időszak meghosszabbításának uniós jogban rögzített indokaira figyelemmel megvizsgálja az őrizetben tartás felülvizsgálatára irányuló, csak azon indokokat feltüntető intézkedés jogszerűségét, amelyek miatt a harmadik országbeli állampolgár kitoloncolásáról szóló határozat nem hajtható végre, oly módon, hogy kizárólag a közigazgatási hatóság által előadott tények és előterjesztett bizonyítékok, valamint a harmadik országbeli állampolgár által előadott kifogások és tények alapján határoz érdemben a vitában az őrizet fenntartásáról, felváltásáról vagy az érintett szabadon bocsátásáról szóló határozat útján?